

**Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi moottoriajoneuvoverosta
annetun lain muuttamisesta**

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi moottoriajoneuvoverosta annettua lakia. Euroopan talousaluetta koskevan ETA-sopimuksen pöytäkirjan 47 ja tiettyjen liitteiden muuttamista koskevan ETA:n sekakomitean päätöksen N:o 7/94 liitteenä on direktiivi yhdistetyistä kuljetuksista ja direktiivi, joka koskee raskaiden kuorma-autojen verotuksen yhtenäistämistä. Lakiin ehdotetaan tehtäväksi näiden direktiivien edellyttämät muutokset. Eräille yhdistetyille kuljetuksille ehdotetaan myönnettäväksi verotukea. Lain verottomuus- ja veronhuojennussäännökset ehdotetaan muutettaviksi vastaamaan direktiivissä edellytettyä. Varsinaisen ajo-

neuvoveron huojentamisesta ja lykkäämisestä ehdotetaan samalla säädettäväksi tähän astista yleisemmässä, muuta verolainsäädäntöä vastaavassa muodossa.

Esitys liittyy Euroopan talousaluetta koskevan ETA-sopimuksen pöytäkirjan 47 ja tiettyjen liitteiden muuttamista koskevan ETA:n sekakomitean päätöksen N:o 7/94 eräiden määräysten hyväksymisestä annettuun hallituksen esitykseen. Ehdotettu laki tulisi voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana. Tarkoituksena on, että laki tulisi voimaan samana päivänä kuin mainitussa hallituksen esityksessä tarkoitettu laki.

PERUSTELUT

1. Nykyinen tilanne ja ehdotetut muutokset

1.1. Yhdistettyjen kuljetusten tuki

Tietynlaisia jäsenvaltioiden välisiä tavaroiden yhdistettyjä kuljetuksia koskevista yhteisistä säännöistä annetun Euroopan yhteisöjen neuvoston direktiivissä (92/106/ETY) on määryksiä muun ohella tietyissä tapauksissa yhdistetyille kuljetuksille verotuksessa myönnettävästä tuesta. Direktiivin yleisenä tarkoituksena on vähentää yhteisön maanteiden ruuhkautumista ja vähentää tieliikenteen ympäristöhaittoja. Tavoitteena on siirtää tavarankuljetuksia maanteiltä muille, vähemmän ruuhkautuneille liikennemuodoille, erityisesti rautateille. Yhdistettyjen kuljetusten kehittämiseksi sekä niiden käytön laajentamiseksi direktiivissä veloitetaan jäsenvaltiot tukemaan yhdistettyjä kulje-

tuksia direktiivissä tarkemmin määritellyin vero- ja maksuhelpotuksin.

Direktiivin 1 artiklassa määritellään yhdistetty kuljetus siten, että sillä tarkoitetaan jäsenvaltioiden välisiä tavarankuljetussuoritteita, joiden ensimmäinen tai viimeinen osuus tapahtuu maanteitse ja toinen osuus joko rautatie-, sisävesi- tai merikuljetuksin. Direktiivissä on tarkempia määräyksiä eri kuljetusosuuksien vähimmäis- ja enimmäispituuksista.

Direktiivin 6 artiklassa on säännös, jonka mukaan jäsenvaltion on tietyissä tapauksissa myönnettävä verotukea yhdistetyille kuljetuksille. Tukea on myönnettävä kansainvälisessä liikenteessä olevalle kuorma-autolle, perävaunulle tai puoliperävaunulle, jota osana kansainvälistä kuljetusta kotimaassa kuljetetaan rautateitse vähintään 100 kilometrin matkan.

Tämän lisäksi tukea saadaan haluttaessa myöntää, jos rautatiekuljetus on tapahtunut

muualla kuin rekisteröintimaassa, sekä ajoneuvoille, joita käytetään yksinomaan rautatiekuljetuksiin liittyvissä jakelukuljetuksissa.

Tuki voi olla joko kiinteä tai tuen määrä voi riippua rautateitse kuljetusta matkasta. Artiklassa luetellaan maittain verot, joista tuki on myönnettävä. Suomessa lähinnä vastaava vero on varsinainen ajoneuvovero. Tämä on esitetty EU-osapuolelle asianomaisissa neuvotteluissa.

Direktiivissä edellytetyn mukaisesti ehdotetaan, että kun kansainvälisessä kuljetuksessa oleva kuorma-auto kuljetetaan Suomessa rautateitse suoraan mitattuna vähintään 100 kilometrin matkan, kuorma-autosta suoritettua varsinaista ajoneuvoveroa palautettaisiin 300 markkaa. Palautuksen suorittaisi hakemuksesta ajoneuvohallinto.

Kun Suomessa ei veroteta erikseen perävaunuja tai puoliperävaunuja, näille ei ole mahdollista kohdentaa direktiivissä tarkoitettua verotukea. Tuki voidaan siten myöntää ainoastaan vetoauton kuljetuksesta. Tuen käsittelyn yksinkertaistamiseksi ehdotetaan, että käyttöön otettaisiin kiinteään tukeen perustuva järjestely.

1.2. Eräiden ajoneuvojen verotus

Tiettyjen maanteiden tavaraliikenteeseen tarkoitettujen ajoneuvojen verotuksen sekä tiettyjen infrastruktuurien käytöstä perittävien tie- ja käyttömaksujen soveltamisesta jäsenvaltioissa annetussa Euroopan yhteisöjen neuvoston direktiivissä (93/89/ETY) annetaan säädöksiä, joiden tarkoituksena on poistaa jäsenvaltioiden kuljetusyritysten välisiä kilpailun esteitä yhtenäistämällä tieliikenteen verotusta ja järjestämällä verotus siten, että liikenne vastaa tasapuolisesti aiheuttamistaan kustannuksista.

Direktiivi koskee kokonaismassaltaan vähintään 12 tonnin tavara-ajoneuvoja. Direktiivissä säännellyt verot ovat ajoneuvovero, tietullit ja käyttäjämaksut. Ajoneuvoverolla tarkoitetaan Suomessa käytössä olevaa varsinaista ajoneuvoveroa vastaavia, yleensä vuotuisena tai muutoin esimerkiksi rekisterissä oloajan perusteella kannettavia veroja. Eri jäsenmaissa käytössä olevat tällaiset verot luetellaan direktiivin 3 artiklassa.

Ajoneuvoveron osalta direktiivin keskeisenä sisältönä on vähimmäisverotasosta säätäminen. Direktiivin liitteenä on verotaulukko, joka perustuu ajoneuvon tai ajoneuvoyhdistelmän suurimpaan kokonaismassaan ja akselien luku-

määrään. Ilmajousituksella varustetuille ajoneuvoille on jonkin verran alemmat veromäärät kuin tavanomaisella jousituksella varustetuille ajoneuvoille. Direktiivin 4 artiklan mukaan jäsenmaat saavat järjestää ajoneuvoverotuksen haluamallaan tavalla, kunhan eri ajoneuvojen vero on vähintään direktiivin liitteenä olevassa verotaulukossa edellytetyn vähimmäismäärän suuruinen. Jäsenmaan ei siten tarvitse soveltaa omassa lainsäädännössään yksityiskohtaisesti direktiivin liitteen verotaulukkoa tai järjestää veroperusteitaan tuon taulukon rakenteen mukaisesti.

Moottoriajoneuvoverosta annetun lain (722/67) 5 §:ssä säädetty varsinaisen ajoneuvoveron määrä on kaikissa kysymykseen tulevista tapauksissa korkeampi kuin mitä direktiivissä edellytetään vähimmäistasona. Laissa on kuitenkin eräitä säännöksiä, jotka voivat johtaa direktiivissä tarkoitettua alempaan verotukseen. Moottoriajoneuvoverolain 6 §:ssä säädetään verosta vapaiksi eräitä sellaisia ajoneuvoryhmiä, joiden mahdollisesta verovapaudesta ei direktiivissä ole mainintaa. Kun direktiivi koskee ainoastaan kokonaismassaltaan vähintään 12 000 kiloa olevia kuorma-autoja, tarvetta säännösten tarkistamiseen esiintyy vain tässä ajoneuvoryhmässä.

Moottoriajoneuvoverolain 6 §:n 1 kohdassa säädetään verosta vapaaksi valtion ja sen laitosten ajoneuvot, valtion liikelaitosten ajoneuvoja lukuunottamatta. Direktiivissä ei ole mainintaa siitä, että valtion ja sen laitosten omistamia ajoneuvoja voitaisiin verottaa vähimmäistasoa lievemmin. Lakia ehdotetaan muutettavaksi siten, että valtion ja sen laitosten omistamien, suurimmalta sallitulta kokonaismassaltaan vähintään 12 000 kiloa olevien kuorma-autojen verovapaus poistettaisiin.

Pykälän 2 kohdassa mainittujen palo- ja sairausautojen, museoajoneuvojen sekä auton alustalle rakennettujen työkonien verottomuus on direktiivin mukaan mahdollista osin sillä perusteella, että joitakin näistä mainitaan direktiivin poikkeussäännöksissä, ja osin sillä perusteella, että kysymys ei ole tavarankuljetukseen käytettävistä ajoneuvoista. Kohtaa ehdotetaan muutettavaksi siten, että siinä säädettäisiin nykyisten verottomien ajoneuvojen lisäksi verosta vapaaksi myös puolustusvoimain, rajavartiolaitoksen tai poliisin hallinnassa oleva ajoneuvo, joista on poikkeuksen mahdollistava maininta direktiivin 6 artiklan 3 kohdassa. Paloautoa ehdotetaan kutsuttavaksi tieliikenne-

säännöksissä nykyisin omaksutun käytännön mukaan pelastusautoksi.

Pykälän 3 kohdassa säädetään verosta vapaiksi muun muassa ulkomaille vietävät ajoneuvot, joita täällä käytetään väliaikaisesta rekisteröinnistä annettujen säännösten nojalla. Direktiivi ei tunne mahdollisuutta verottomuuteen tässä tapauksessa. Tämän johdosta verovapautta ehdotetaan rajattavaksi siten, että se ei näissä tapauksissa koske suurimmalta sallitulta kokonaismassaltaan vähintään 12 000 kiloa olevia kuorma-autoja. Lainkohdassa säädetään myös koenumeroilvin asianmukaisin rajoituksin käytettävien ajoneuvojen verovapaudesta. Kun tieliikennesäännökset eivät tarkoita, että koenumeroilvin harjoitettaisiin varsinaista tavarankujetusta vaan kyse on ainoastaan ajoneuvon siirroista tai kokeilusta, tämän tapauksen on katsottava olevan direktiivin soveltamisan ulkopuolella.

Pykälän 5 kohdassa säädetään verosta vapaiksi moottoriajoneuvot, joissa käytetään pääasiallisesti puu- tai turveperusteista polttoainetta tai joissa käytetään bensiiniä ja lisäksi pääasiallisena polttoaineena muuta moottoribensiiniä lievemmin verotettua tai verotonta nestemäistä polttoainetta bensiinipolttoainejärjestelmästä erillisessä polttoainejärjestelmässä, joka on asennettu ajoneuvoon sen valmistuksen yhteydessä valmistajatehtaalla. Kun tästäkään verovapaudesta ei ole mainintaa direktiivin poikkeusmahdollisuuksia koskevissa kohdissa, verovapautta ehdotetaan rajoitettavaksi siten, että se ei koske suurimmalta sallitulta kokonaismassaltaan vähintään 12 000 kiloa olevia kuorma-autoja.

1.3. Veronhuojennussäännökset

Moottoriajoneuvoverolain 9 §:ssä on säädetty ajoneuvoverosta vapauttamisesta eräissä tapauksissa. Varsinaisesta ajoneuvoverosta ei kuitenkaan lainkohdan mukaan voida myöntää vapautusta yleisistä kohtuuksista, kuten yleensä eri verolakeihin sisältyvien huojennussäännösten mukaan on asian laita. Pykälässä on erikseen mainittu eräitä tilanteita, joissa verosta voidaan vapauttaa. Varsinaisesta ajoneuvoverosta voidaan vapauttaa määrääjäksi tai siksi ajaksi, jonka ajoneuvo on saman haltijan käytössä, ajoneuvotyyppi, joka maanpuolustuksen kannalta tai muusta syystä on maalle edullinen, sekä myös moottoriajoneuvo, jota käytetään

yksinomaan yleishyödylliseen tarkoitukseen tai pääasiallisesti ulkomaille tai yksityisellä alueella.

Käytännössä tämän lainkohdan mukaisia veronhuojennuksia on myönnetty ainoastaan jossain määrin ulkomaille käytön perusteella. Lain voimassaolon aikana ei ole ollut yhtään kertaa esillä ajoneuvotyyppien vapauttaminen verosta maanpuolustuksellisten syiden tai muun maalle edullisuuden perusteella. Yleishyödyllisiin tarkoituksiin käytön tai yksityisellä alueella tapahtuvan käytön perusteella on tehty vain muutamia huojennushakemuksia. Ulkomaille käytön perusteella verohallitus on esimerkiksi vuonna 1993 palauttanut varsinaista ajoneuvoveroa noin 400 000 markkaa yhteensä 37 hakemuksesta. Se on suhteellisen vähäinen osa noin 800 ulkomaanliikenteessä olevasta kuorma-autosta suoritetusta ajoneuvoverosta. Päättökäytännössä on katsottu pääasialliseksi ulkomaille käytöksi vähintään 190 ulkomaillolopäivää, lähtö- ja saapumispäiviä mukaan lukematta. Määrä on enemmän kuin mitä Suomen ja ulkomaiden välisessä liikenteessä oleva kuorma-auto yleensä vuosittain saavuttaa. Veronpalautuksen määrä on ollut 30 prosenttia verosta, jos ajoneuvoa on käytetty ulkomaille 190 päivää, ja tätä suurempi ulkomaille käytön osuuden noustessa.

Mainitut veronhuojennussäännökset tarkoittavat periaatteessa eräiden ajoneuvotyyppien tai käyttömuotojen asettamista lievemmin verotettavaan asemaan kuin mitä laissa yleisesti säädetään tai kokonaan verottomiksikin. Kun edellä selviteltyssä eräiden tieliikenteessä käytettävien tavara-ajoneuvojen verottamisesta ja eräiltä väyliltä perittävistä tietulleista ja maksuista annetussa direktiivissä ei ole säännöksiä vastaavista poikkeuksista, laissa olevan veronhuojennussäännöksen voidaan katsoa tarkoittavan direktiivin vastaista verotuskäytäntöä, jos veronhuojennus voi johtaa direktiivissä edellytetyn veron vähimmäistason alittumiseen.

Vaikka direktiivissä ei mainita erikseen yksittäistapauksissa erityisistä kohtuus- ja muista syistä tapahtuvaa verosta huojentamista, huojentamista lienee pidettävä mahdollisena, vaikka lopputuloksena saattaisikin olla joissakin tapauksissa veron perintä alempana kuin säädetty vähimmäistaso edellyttäisi. Yksittäistapauksia koskeva hakemusperusteinen, yleensä jälkikäteen tapahtuva veron huojentaminen ei vaikuta millään tavalla yleisiin veroperusteisiin. Se koskee käytännössä erittäin harvoja olosuh-

teiltaan poikkeuksellisia tapauksia. Lähinnä on kysymys tapauksista, joissa verovelvollisen maksukyvyssä on tapahtunut muutoksia, joiden johdosta veron perintä johtaisi kohtuuttomiin lopputuloksiin tai olisi tuloksetonta. Verolaissa olevia huojennussäännöksiä sovellettaessa päätöskäytäntö on ankaraa ja vain poikkeuksellisiin tilanteisiin kohdistuvaa, eikä tarkoituksena ole verotuksen yleinen lieventäminen huojennuksia myöntämällä.

Edellä sanotusta seuraa, että laissa olevista veronhuojennusperusteista olisi EU:n direktiivin vastaisena joko luovuttava tai joiltain osin ehkä rajoitettava huojennusmahdollisuutta siten, ettei veronhuojennus merkitse säännöllistä direktiivissä edellytettyä lievempien veroperusteiden soveltamista. Useilta osin laissa säädetyt huojennusperusteet ovat osoittautuneet lisäksi käytännössä tarpeettomiksi tai vanhentuneiksi. Laissa kuitenkin olisi tarpeen säätää erityisiin syihin perustuvasta veronhuojennusmenettelystä.

Ajoneuvoverotuksessa on lähtökohtana, että veron ollessa suorittamatta ajoneuvon käyttö on estettävä. Tämän seurauksena ajoneuvovero kertyy poikkeuksellisen hyvin, eikä tästä yleisperiaatteesta ole siksi tarkoituksenmukaista luopua. Käytännössä esiintyy kuitenkin joitakin tilanteita, joiden johdosta laissa olisi tarpeellista olla säännös, jonka perusteella erityistapauksissa voitaisiin luopua maksuunpannun varsinaisen ajoneuvoveron perimisestä tai myöntää veron suorittamiselle lykkäystä. Eräät näistä tilanteista liittyvät yrityksen saneerauksesta annetun lain (47/93) ja yksityishenkilön velkajärjestelystä annetun lain (57/93) soveltamiseen. Tässä yhteydessä annettava tuomioistuimen päätös voi tarkoittaa sitä, että velallisen ei ole lupa maksaa velkojaan muutoin kuin päätöksessä määrättävällä tavalla. Käytännössä on esiintynyt tapauksia, joissa liikenteenharjoittaja on tämän johdosta estynyt suorittamasta ajoneuvoveroa, jolloin hänen tulojen hankkimiseksi välttämätön ajoneuvon käyttönsä olisi estettävä. Esimerkiksi tällaisissa tapauksissa saattaisi olla tarkoituksenmukaista voida myöntää veron suorittamiselle lykkäystä, jolloin ajoneuvon käyttöä ei lykkäysaikana estetä.

Varsinaisen ajoneuvoveron huojentamisesta ja lykkäämisestä säädettäisiin vastaavassa yleisessä muodossa kuin muissakin verolaissa. Veron maksamisesta voitaisiin myöntää vapaus ja sen suorittamista voitaisiin lykätä erityisestä syystä. Ottaen huomioon muun muassa

sen, että varsinaisen ajoneuvoveron suorittamisen laiminlyöminen johtaa ajoneuvon käytön estämiseen, ehdotettua huojennussäännöstä tulisi soveltaa erityisen pidättyvästi. Tarkoituksena ei ole huojennusten ja lykkäysten myöntäminen varsinaisesta ajoneuvoverosta vain sillä perusteella, että verovelvollisella ei ole riittävää maksukykyä veron suorittamiseen.

Laista ehdotetaan poistettavaksi mahdollisuus verosta vapauttamiseen sillä perusteella, että jokin ajoneuvotyyppi on maanpuolustuksen kannalta tai muusta syystä maalle edullinen. Huojennuksia ei olisi voitava myöntää myöskään yleishyödyllisen käytön taikka yksityisellä alueella tapahtuvan käytön perusteella. Niiden ajoneuvojen kohdalla, joita direktiivi koskee, veron huojentamista ulkomailla tapahtuvan käytön perusteella ehdotetaan rajoitettavaksi siten, että suoritettavaksi tulevan veron määrä ei muodostu alemmaksi kuin mitä direktiivissä edellytetään. Tämän vuoksi ehdotetaan, että suurimmalta sallitulta kokonaismassaltaan vähintään 12 000 kiloa olevien kuorma-autojen verosta voitaisiin ulkomailla käytön johdosta huojentaa enintään 70 prosenttia.

Lain 9 §:n 3 momentissa säädetään, että rekisteriviranomainen voi hakemuksesta vapauttaa ajoneuvoverosta tai osasta siitä poliisiviranomaisen hallitsemien moottoriajoneuvon, jota käytetään pääasiallisesti virantoimituksessa. Kun lain 6 §:n 2 kohtaan ehdotetaan lisättäväksi säännös poliisin hallitsemien ajoneuvojen verovapaudesta, 9 §:n 3 momentti ehdotetaan kumottavaksi tarpeettomana.

Toimivalta hakemusten ratkaisemiseen olisi pääasiallisesti verohallituksella. Valtiovarainministeriö voisi ottaa periaatteellisesti tärkeän asian ratkaistavakseen. Toimivalta jakautuisi siten verohallituksen ja valtiovarainministeriön välillä samalla tavoin kuin hallituksen esityksessä eduskunnalle laeiksi eräiden veronhuojennussäännösten muuttamisesta (HE 68/1994 vp.) on ehdotettu.

1.4. Ajoneuvon käytön estäminen veronmaksun laiminlyönnin johdosta

Moottoriajoneuvoverosta annetun lain 27 §:n mukaan ajoneuvon käyttö on estettävä, jos veroa tai ajoneuvoveron erääntynyttä osaa ei ole suoritettu. Oikeuskäytännön mukaan tätä säännöstä on sovellettu myös ajoneuvon verovelvollisena olleen omistajan tai haltijan vaih-

duttua, jolloin käytön estäminen koskee yhtä lailla ajoneuvon uutta omistajaa tai haltijaa. Veroa ei kuitenkaan voida periä uudelta omistajalta taikka haltijalta eikä ajoneuvosta, ellei ajoneuvoa ole ennen omistuksenvaihdosta asianmukaisesti ulosmitattu.

Järjestely estää tehokkaasti veron maksamisen välttelyn ja on tämän johdosta tarkoituksenmukainen. Laissa ei kuitenkaan ole nimenomaista mainintaa siitä, että käyttö voidaan estää myös ajoneuvon uutta omistajaa tai haltijaa sitovasti. Eduskunnan oikeusasiamies on ehdottanut lakia selvennettäväksi. Tämän johdosta ehdotetaan, että laissa säädettäisiin käytön estosta myös uutta omistajaa ja haltijaa koskevana. Ehdotus on luonteeltaan selventävä, eikä se muuttaisi vallitsevaa oikeustilaa. Esitys ei tältä osin liity ETA-sopimukseen.

2. Esityksen taloudelliset vaikutukset

Esityksellä ei ole mainittavia taloudellisia vaikutuksia. Eräiden ajoneuvojen verovapauk-

sista luopuminen lisäisi varsinaisen ajoneuvoveron tuottoa, joskin näihin ryhmiin kuuluvien ajoneuvojen määrä lienee suhteellisen vähäinen. Voidaan arvioida, että ehdotetun tuen piiriin kuuluvien yhdistettyjen kuljetusten määrä Suomen olosuhteissa jää vähäiseksi.

3. Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu virkatyönä valtiovarainministeriössä.

4. Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana samanaikaisesti ETA:n sekakomitean päätöksen N:o 7/94 voimaansaattamisen kanssa.

Lain 6 §:ää sovellettaisiin ensimmäisen keran vuoden 1995 ajoneuvoverotuksessa.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

moottoriajoneuvoverosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan moottoriajoneuvoverosta 30 päivänä joulukuuta 1966 annetun lain (722/66) 6, 9 ja 27 §,

sellaisina kuin niistä ovat 6 § muutettuna 26 päivänä kesäkuuta 1981, 13 päivänä joulukuuta 1985 ja 21 päivänä joulukuuta 1990 annetuilla laeilla (486/81, 947/85 ja 1168/90) ja 9 § muutettuna mainitulla 13 päivänä joulukuuta 1985 annetulla lailla ja 20 päivänä kesäkuuta 1974, 6 päivänä elokuuta 1982 ja 1 päivänä marrasuuta 1991 annetuilla laeilla (506/74, 616/82 ja 1321/91), sekä

lisätään lakiin siitä 20 päivänä joulukuuta 1974 annetulla lailla (957/74) kumotun 13 §:n tilalle uusi 13 § seuraavasti:

6 §

Varsinaisesta ajoneuvoverosta ovat vapaat:

1) moottoriajoneuvot, jotka omistaa ja joita käyttää valtio tai sen laitos, lukuun ottamatta valtion liikelaitoksista annetussa laissa (62787) tarkoitetun liikelaitoksen omistamia ajoneuvoja ja kuorma-autoja, joiden suurin sallittu kokonaismassa on 12 000 kilogrammaa tai enemmän;

2) pelastus- ja sairausautot, puolustusvoimien, rajavartiolaitoksen tai poliisin hallitsemat ajoneuvot, museoajoneuvot sekä auton alustalle rakennetut työkonet;

3) linja-autot;

4) ulkomaille vietävät muut moottoriajoneuvot kuin kuorma-autot, joiden suurin sallittu kokonaismassa on 12 000 kilogrammaa tai enemmän ja joita täällä käytetään väliaikaisesta rekisteröimisestä annettujen säännösten nojalla, sekä moottoriajoneuvot, joita käytetään koenumerokilvin näiden tilapäiseen käyttöön liittyvin rajoituksin;

5) vastavuoroisuuden ehdolla moottoriajoneuvot, joita käyttää vieraan valtion Suomessa oleva lähetystö tai konsulinvirasto, jonka päällikkönä on lähetetty konsuli tahi niihin verrattava ulkomainen edustusto taikka niihin kuuluva henkilö, joka ei ole Suomen kansalainen; sekä

6) lukuun ottamatta kuorma-autoja, joiden suurin sallittu kokonaismassa on 12 000 kilogrammaa tai enemmän, moottoriajoneuvot, joissa käytetään pääasiallisesti puu- tai turveperusteista polttoainetta tai joissa käytetään bensiiniä ja lisäksi pääasiallisena polttoaineena muuta moottoribensiiniä lievemmin verotettua tai verotonta nestemäistä polttoainetta bensiini-

nipolttoainejärjestelmästä erillisessä polttoainejärjestelmässä, joka on asennettu ajoneuvon sen valmistuksen yhteydessä valmistajatehtaal-la.

9 §

Verohallitus voi erityisistä syistä hakemuksesta myöntää määräämillään ehdoilla vapautuksen suoritettun tai suoritettavan varsinaisen ajoneuvoveron, viivästyskoron, jäämämaksun tai lykkäyksen vuoksi maksettavan koron suorittamisesta.

Pääasiallisesti ulkomailla käytetystä ajoneuvosta voidaan ajoneuvoveroa palauttaa siltä ajalta, jona ajoneuvoa on käytetty ulkomailla. Veroa voidaan kuitenkin ulkomailla käytön perusteella alentaa enintään 70 prosenttia veron määrästä sellaisesta kuorma-autosta, jonka suurin sallittu kokonaismassa on enemmän kuin 12 000 kilogrammaa.

Valtiovarainministeriö voi ottaa 1 momentissa tarkoitetun periaatteellisesti tärkeän asian ratkaistavakseen.

Verohallitus voi erityisistä syistä hakemuksesta myöntää lykkäystä varsinaisen ajoneuvoveron suorittamiseen. Lykkäys myönnetään valtiovarainministeriön määräämin ehdoin. Valtiovarainministeriö voi ottaa lykkäysasian ratkaistavakseen. Ministeriö määrää tällöin lykkäysehdot antamassaan päätöksessä.

Tämä pykälän nojalla annettuun päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

13 §

Kuorma-autosta suoritettua ajoneuvoveroa palautetaan 300 markkaa jokaiselta kansainvälisen kuljetuksen osana olevalta kuorma-auton rautatietiekuljetukselta, jonka alku- ja päätte-

pisteen välimatka on suoraan mitattuna vähintään 100 kilometriä. Palautuksen suorittaa hakemuksesta ajoneuvohallinto.

Palautukseen liitettävistä selvityksistä voidaan määrätä tarkemmin asetuksella.

27 §

Jollei veroa tai varsinaisen ajoneuvoveron erääntynyttä osaa ole suoritettu, on moottori-ajoneuvon käyttö estettävä. Käyttö on estettä-

vä, vaikka ajoneuvon omistajana tai haltijana on muu kuin se, jonka omistusaikana maksuunpantu vero on jäänyt maksamatta.

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Lain 6 §:ää sovelletaan ensimmäisen kerran vuoden 1995 verotuksessa.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen soveltamisen edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 16 päivänä toukokuuta 1994

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Valtiovarainministeri *Iiro Viinanen*

Laki

moottoriajoneuvoverosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan moottoriajoneuvoverosta 30 päivänä joulukuuta 1966 annetun lain (722/66) 6, 9 ja 27 §,

sellaisina kuin niistä ovat 6 § muutettuna 26 päivänä kesäkuuta 1981, 13 päivänä joulukuuta 1985 ja 21 päivänä joulukuuta 1990 annetuilla laeilla (486/81, 947/85 ja 1168/90) ja 9 § muutettuna mainitulla 13 päivänä joulukuuta 1985 annetulla lailla ja 20 päivänä kesäkuuta 1974, 6 päivänä elokuuta 1982 ja 1 päivänä marraskuuta 1991 annetuilla laeilla (506/74, 616/82 ja 1321/91), sekä lisätään lakiin siitä 20 päivänä joulukuuta 1974 annetulla lailla (957/74) kumotun 13 §:n tilalle uusi 13 § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

6 §

Varsinaisesta ajoneuvoverosta ovat vapaat:

1) moottoriajoneuvot, jotka omistaa ja joita käyttää valtio tai sen laitos, valtion liikelaitoksista annetussa laissa (627/87) tarkoitetun liikelaitoksen omistamia ajoneuvoja lukuun ottamatta;

2) palo- ja sairausautot, museoajoneuvot sekä auton alustalle rakennetut työkonet;

2 a) linja-autot;

3) ulkomaille vietävät moottoriajoneuvot, joita täällä käytetään väliaikaisesta rekisteröimisestä annettujen säännösten rajoissa, sekä moottoriajoneuvot, joita käytetään koenumeroilvin näiden tilapäiseen käyttöön liittyvin rajoituksin;

4) vastavuoroisuuden ehdolla moottoriajoneuvot, joita käyttää vieraan valtion Suomessa oleva lähetystö tai konsulinvirasto, jonka päällikkönä on lähetetty konsuli tahi niihin verrattava ulkomainen edustusto taikka niihin kuuluva henkilö, joka ei ole Suomen kansalainen; sekä

5) moottoriajoneuvot, joissa käytetään pääasiallisesti puu- tai turveperusteista polttoainetta tai joissa käytetään bensiiniä ja lisäksi pääasiallisena polttoaineena muuta moottoribensiiniä lievemmin verotettua tai verotonta

Ehdotus

6 §

Varsinaisesta ajoneuvoverosta ovat vapaat:

1) moottoriajoneuvot, jotka omistaa ja joita käyttää valtio tai sen laitos, lukuun ottamatta valtion liikelaitoksista annetussa laissa (627/87) tarkoitetun liikelaitoksen omistamia ajoneuvoja ja kuorma-autoja, joiden suurin sallittu kokonaismassa on 12 000 kilogrammaa tai enemmän;

2) pelastus- ja sairausautot, puolustusvoimien, rajavartiolaitoksen tai poliisin hallitsemat ajoneuvot, museoajoneuvot sekä auton alustalle rakennetut työkonet;

3) linja-autot;

4) ulkomaille vietävät muut moottoriajoneuvot kuin kuorma-autot, joiden suurin sallittu kokonaismassa on 12 000 kilogrammaa tai enemmän, joita täällä käytetään väliaikaisesta rekisteröimisestä annettujen säännösten nojalla, sekä moottoriajoneuvot, joita käytetään koenumeroilvin näiden tilapäiseen käyttöön liittyvin rajoituksin;

5) vastavuoroisuuden ehdolla moottoriajoneuvot, joita käyttää vieraan valtion Suomessa oleva lähetystö tai konsulinvirasto, jonka päällikkönä on lähetetty konsuli tahi niihin verrattava ulkomainen edustusto taikka niihin kuuluva henkilö, joka ei ole Suomen kansalainen; sekä

6) lukuun ottamatta kuorma-autoja, joiden suurin sallittu kokonaismassa on 12 000 kilogrammaa tai enemmän, moottoriajoneuvot, joissa käytetään pääasiallisesti puu- tai turveperusteista polttoainetta tai joissa käytetään

Voimassa oleva laki

nestemäistä polttoainetta bensiinipolttoainejärjestelmästä erillisessä polttoainejärjestelmässä, joka on asennettu ajoneuvoon sen valmistuksen yhteydessä valmistajatehtaalla.

9 §

Valtiovarainministeriö voi hakemuksesta määrääjäksi tai siksi ajaksi, minkä ajoneuvo on saman haltijan käytössä, vapauttaa varsinaisesta ajoneuvoverosta tai sen osasta moottoriajoneuvotyyppin, joka maanpuolustuksen kannalta tai muusta syystä on maalle edullinen, sekä myös moottoriajoneuvon, jota käytetään yksinomaan yleishyödylliseen tarkoitukseen tai pääasiallisesti ulkomailla tai yksityisellä alueella.

Verohallitus ratkaisee 1 momentissa tarkoitetun hakemuksen, jos poistettavaksi pyydetty määrä on enintään 300 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ottaa periaatteellisesti tärkeän asian ratkaistavakseen.

Rekisteriviranomainen voi hakemuksesta vapauttaa ajoneuvoverosta tai osasta siitä poliisiviranomaisen hallitseman moottoriajoneuvon, jota käytetään pääasiallisesti virantoimituksessa.

Tämän pykälän 1 ja 2 momentin nojalla annettuun päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

Ehdotus

bensiiniä ja lisäksi pääasiallisena polttoaineena muuta moottoribensiiniä lievemmin verotettua tai verotonta nestemäistä polttoainetta bensiinipolttoainejärjestelmästä erillisessä polttoainejärjestelmässä, joka on asennettu ajoneuvoon sen valmistuksen yhteydessä valmistajatehtaalla.

9 §

Verohallitus voi erityisistä syistä hakemuksesta myöntää määräämillään ehdoilla vapautuksen suoritettun tai suoritettavan varsinaisen ajoneuvoveron, viivästyskoron, jäämämaksun tai lykkäyksen vuoksi maksettavan koron suorittamisesta.

Pääasiallisesti ulkomailla käytetystä ajoneuvosta voidaan ajoneuvoveroa palauttaa siltä ajalta, jona ajoneuvoa on käytetty ulkomailla. Veroa voidaan kuitenkin ulkomailla käytön perusteella alentaa enintään 70 prosenttia veron määrästä sellaisesta kuorma-autosta, jonka suurin sallittu kokonaismassa on enemmän kuin 12 000 kilogrammaa.

Valtiovarainministeriö voi ottaa 1 momentissa tarkoitetun periaatteellisesti tärkeän asian ratkaistavakseen.

Verohallitus voi erityisistä syistä hakemuksesta myöntää lykkäystä varsinaisen ajoneuvoveron suorittamiseen. Lykkäys myönnetään valtiovarainministeriön määräämin ehdoin. Valtiovarainministeriö voi ottaa lykkäysasian ratkaistavakseen. Ministeriö määrää tällöin lykkäysehdot antamassaan päätöksessä.

Tämän pykälän nojalla annettuun päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

13 §

Kuorma-autosta suoritettua ajoneuvoveroa palautetaan 300 markkaa jokaiselta kansainvälisen kuljetuksen osana olevalta kuorma-auton rauta-

Voimassa oleva laki

27 §

Jollei veroa tai varsinaisen ajoneuvoveron erääntynyttä osaa ole suoritettu, on moottori-ajoneuvon käyttö estettävä.

Ehdotus

tietiekuljetukselta, jonka alku- ja päätepisteen välimatka on suoraan mitattuna vähintään 100 kilometriä. Palautuksen suorittaa hakemuksesta ajoneuvohallinto.

Palautukseen liitettävistä selvityksistä voidaan määrätä tarkemmin asetuksella.

27 §

Jollei veroa tai varsinaisen ajoneuvoveron erääntynyttä osaa ole suoritettu, on moottori-ajoneuvon käyttö estettävä. Käyttö on estettävä, vaikka ajoneuvon omistajana tai haltijana on muu kuin se, jonka omistusaikana maksuunpantu vero on jäänyt maksamatta.

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Lain 6 §:ää sovelletaan ensimmäisen kerran vuoden 1995 verotuksessa.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen soveltamisen edellyttämiin toimenpiteisiin.
